

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęborku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Aleksandra Sobczak - Michalak
-----------------	-----------------------------------

Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Dawidowska
--------------	---------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 roku w Łęborku na rozprawie

sprawy z wniosku A. K., G. R.

z udziałem B. B. (1)

o dział spadku po Z. B.

postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego zmarłej w dniu 13.07.1998r. w L., ostatnio zamieszkałej w L. Z. B. z domu R. c. K. i zmarłego w dniu 21.05.2011r. w L., ostatnio zamieszkałego w L. J. B. (1) s. W. wchodzi lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość położony w L. przy Placu (...), dla którego Sąd Rejonowy V Wydział Ksiąg Wieczystych w L. prowadzi księgę wieczystą nr (...) o łącznej wartości 101.000 zł (sto jeden tysięcy złotych);
2. ustalić, że udziały w/w małżonków w majątku wspólnym opisanym w pkt 1 postanowienia są równe i każdy udział wynosi 50.500 zł;
3. ustalić, że w skład spadku po Z. B. z domu R. c. K., zmarłej w dniu 13.07.1998r. w L., ostatnio zamieszkałej w L. wchodzi 1/2 udziału w prawie własności nieruchomości wymienionej w pkt 1 postanowienia o łącznej wartości 50.500 zł (pięćdziesiąt tysięcy pięćset złotych);
4. dokonać działu spadku po Z. B. w ten sposób, że wchodzący w skład spadku lokal mieszkalny położony w L. przy Placu (...), dla którego Sąd Rejonowy V Wydział Ksiąg Wieczystych w L. prowadzi księgę wieczystą nr (...) przyznać na wyłączną własność uczestniczki postępowania B. B. (1);
5. umorzyć postępowanie w zakresie żądania objęcia działem spadku wyposażenia mieszkania położonego w L. przy Placu (...);
6. zasądzić od uczestniczki postępowania B. B. (1) na rzecz wnioskodawczyni A. K. i wnioskodawczyni G. R. tytułem spłaty ich udziałów w spadku po Z. B. kwoty po 16.833,33 zł (szesnaście tysięcy osiemset trzydzieści trzy złote trzydzieści trzy grosze) na każdą z nich, w terminie 2 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności w/w należności;

7. zasądzić od uczestniczki postępowania B. B. (1) na rzecz wnioskodawczyni A. K. i wnioskodawczyni G. R. kwoty po 461,96 zł (czterysta sześćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) na rzecz każdej z nich tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie;
8. zasądzić od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Lęborku na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata K. O. kwotę 9.000 zł (dziewięć tysięcy złotych) plus podatek vat tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;
9. nakazać Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Lęborku ściągnięcie od uczestniczki postępowania B. B. (1) kwoty 590,58 zł (pięćset dziewięćdziesiąt złotych pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;
10. w pozostałej części każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

A. K. i G. R. złożyły w tut. Sądzie wniosek o dokonanie działu spadku po matce Z. B.. W piśmie inicjującym postępowanie wskazały, że w skład spadku wchodzi nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego położona w L. przy ul. (...) o powierzchni ponad 55 m² o łącznej wartości 153.000,00 zł (wraz z wyposażeniem), dla którego to lokalu prowadzona jest księga wieczysta przez Sąd Rejonowy w Lęborku V Wydział Ksiąg Wieczystych nr (...). Wnioskodawczynie wniosły o przyznanie lokalu na wyłączną własność B. B. (1) ze spłatą udziałów spadkowych na swoją rzecz po 25.500,00 zł płatnych do dnia 31 marca 2014 roku.

Uczestniczka B. B. (1) wniosła o przyznanie jej lokalu mieszkalnego położonego w L. przy ul. (...) na wyłączną własność i zasądzenie na rzecz każdej z wnioskodawczyń kwoty będącej wynikiem różnicy pomiędzy należną im kwotą będącej równoważnością posiadanego przez każdą z wnioskodawczyń udziału w wymiarze 1/6 wartości nieruchomości, a kwotą poniesionych przez uczestniczkę postępowania nakładów na majątek spadkowy. Termin spłaty wyżej wymienionej różnicy ma nastąpić w 10 ratach płatnych w okresie 10-letnim.

Sprawa niniejsza jest po raz drugi rozpatrywana przed Sądem Rejonowym w Lęborku. Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 roku w sprawie IV Ca 624/15 Sąd Okręgowy w Słupsku postanowił uchylić uprzednio wydane postanowienie Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 20 lutego 2015 roku (sygn. akt I Ns 591/13) i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, pozostawiając Sądowi Rejonowemu w Lęborku rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu Sąd II instancji wskazał, że dopóki Sąd I instancji nie przesądzi, jakie są ostatecznie udziały spadkodawcy i jego małżonka w majątku wspólnym, dopóty nie jest możliwe ustalenie przez sąd spadku, w myśl dyspozycji przepisu art. 684 k.p.c. składu i wartości spadku. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd II instancji wskazał, że Sąd Rejonowy w Lęborku winien w pierwszej kolejności pouczyć wnioskodawczynię A. K. (działającą bez profesjonalnego pełnomocnika) o konieczności objęcia wnioskiem o dział spadku również żądania podziału majątku wspólnego byłych małżonków Z. B. i J. B. (1) nadto udzieli odpowiedniego terminu do stosownego uzupełnienia wniosku.

Sąd Rejonowy w Lęborku ponownie rozpoznający niniejszą sprawę w trybie art. 386§6 k.p.c. wykonał wskazania wyrażone w uzasadnieniu sporządzonym do orzeczenia Sądu II instancji i zarządzeniem z dnia 19 lutego 2016 roku zobowiązał i pouczył wnioskodawczynię o konieczności podjęcia modyfikacji wniosku o dział spadku.

Obie wnioskodawczynie ostatecznie zmodyfikowały swój wniosek o dział spadku i wniosły o podział majątku wspólnego byłych małżonków Z. B. i J. B. (1), poprzez ustalenie równych udziałów w majątku wspólnym.

Uczestniczka B. B. (1) nie sprzeciwiła się takiemu wnioskowi. Jednocześnie wniosła o ustalenie, że poczyniła nakłady na majątek wchodzący w skład spadku po Z. B. i wniosła o uwzględnienie tychże nakładów w wysokości zasądzonych na rzecz wnioskodawczyń udziałów w majątku spadkowym.

Po zapadłym wyroku Sądu II instancji podczas rozprawy w dniu 19 maja 2016 roku wszyscy uczestnicy postępowania osobiście bądź przez swoich pełnomocników wyrazili zgodną wolę zakończenia postępowania. Na rozprawie strony potwierdziły, że podtrzymują swój wniosek w przedmiocie działu spadku, który ograniczają do jednego składnika wchodzącego w skład masy spadkowej po Z. B. tj. nieruchomości przy Placu (...) w L.. Każdy uczestnik postępowania ostatecznie wyraził zgodę na kwotę 101.000,00 zł tj. wartość nieruchomości oszacowanej opinią biegłego M. S..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. (1) i Z. B. byli małżeństwem, w którym panował ustrój małżeńskiej wspólności ustawowej. Oboje byli właścicielami nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny położony w L. przy Placu (...), dla której Sąd Rejonowy w Lęborku V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). Z małżeństwa małżonkowie mieli dwie córki: A. (obecnie K.) i G. (obecnie R.).

Z. B. zmarła w dniu 13 lipca 1998 roku w L.. Postanowieniem z dnia 8 listopada 2000 roku Sąd Rejonowy w Lęborku w sprawie I Ns 421/00 stwierdził, że spadek po Z. B. na podstawie ustawy nabyli: mąż zmarłej J. B. (1) oraz córki zmarłej A. K. i G. R. – każdy z nich po 1/3.

J. B. (1) zawarł w dniu 26 sierpnia 2000 roku związek małżeński z B. B. (1). W dniu 9 stycznia 2006 roku J. B. (1) sporządził przed notariuszem H. C. testament, w którym powołał do spadku swoją żonę B. B. (1).

J. B. (2) zmarł w dniu 21 maja 2011 roku w L.. Postanowieniem z dnia 18 marca 2013 roku Sąd Rejonowy w Lęborku w sprawie I Ns 286/11 stwierdził, że spadek po zmarłym J. B. (1) na podstawie testamentu notarialnego nabyła w całości żona zmarłego B. B. (1).

Zapadłe postanowienia w sprawach I Ns 421/00 i I Ns 286/11 są prawomocne.

B. B. (2) posiada zatem udział w nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny położony w L. przy Placu (...) w wysokości 4/6, zaś A. K. i G. R. w wysokości 1/6 - każda.

W latach 2011-2013 w lokalu mieszkalnym nikt nie mieszkał.

B. B. (1) od 26 sierpnia 2000 roku do chwili obecnej mieszka w lokalu mieszkalnym w L. przy ul. (...).

B. B. (1) bez konsultacji z A. K. i G. R. począwszy od 6 maja 2013 roku wynajmuje wyżej wymienioną nieruchomość osobom trzecim. Z tego tytułu pobiera czynsz w wysokości 350 zł. Osoby korzystające z mieszkania na podstawie umowy najmu zobowiązane są do ponoszenia opłat eksploatacyjnych nieruchomości.

Pierwsza umowa najmu z dnia 6 maja 2013 roku została zawarta z B. C.. Z treści umowy wynika, że najemca uiszczał wynajmującej po 250 zł czynszu w rozrachunku miesięcznym. Najemca zobowiązał się uścić również kaucję w wymiarze 1000 zł. Umowa ostatecznie trwała do 1 października 2015 roku.

W dniu 21 listopada 2015 roku B. B. (1) podpisała umowę najmu z W. D., w której to umowie określiła wartość czynszu na kwotę 300 zł. W umowie najemca zobowiązał się uścić kaucję w wymiarze 1000 zł. Umowa została rozwiązana w dniu 31 stycznia 2016 roku.

Z zeznań podatkowych zgłoszonych przez B. B. (1) za lata 2014-2015 wynika, że zgłosiła do Urzędu Skarbowego w L. dochód rządu 600 zł, jaki osiągnęła z tytułu najmu.

Od miesiąca sierpnia 2011 roku do marca 2016 roku Zarządcy (...) w L. zostały przekazane opłaty w wymiarze 13.837,63 za lokal przy Placu (...) w L.. Z tytułu podatku od nieruchomości za w.w. lokal w latach 2011-2016 została przekazana kwota 138 zł, za zużycie mediów typu: energia (łącznie 3585,93 zł).

Wartość nieruchomości położonej przy Placu (...) w L. określono na kwotę 101.000,00. Każdy uczestnik postępowania ostatecznie wyraził zgodę na tak oszacowaną kwotę.

W toku postępowania strony ograniczyły swój wniosek w przedmiocie działu spadku do jednego składnika wchodzącego w skład masy spadkowej po Z. B. tj. nieruchomości przy Placu (...) w L..

B. B. (1) utrzymuje się z świadczenia emerytalnego przyznanego jej po zmarłym mężu w wymiarze 1607,50 zł, posiada niepełnosprawnego syna, któremu przebywa w Domu Pomocy Społecznej w G., albowiem cierpi na schizofrenię paranoidalną. Syn nie pozostaje na utrzymaniu matki.

B. B. (1) posiada udziały w prawach własności trzech nieruchomości nabytych w wyniku spadkobrania tj. udział w nieruchomości będącej przedmiotem niniejszego postępowania, udział w wysokości 1/8 w własności lokalu nr (...) położonego w L. przy ul. (...) dla którego Sąd Rejonowy w Łęborku prowadzi księgę wieczystą o nr (...), oraz udział w trzeciej bliżej nieokreślonej nieruchomości (brak dokumentacji w sprawie) o której na rozprawie w dniu 19 maja 2016 roku wspominał również pełnomocnik uczestniczki.

(dowód: dokumentacja zebrana w aktach Sądu Rejonowego w Łęborku sygn. akt I Ns 286/11, i I Ns 421/00, I Ns 591/13, oświadczenia majątkowego uczestniczki B. B. (1) k. 324-328, opinii biegłego k. 100-131, wysłuchania ustnego biegłego k. 255-256., wykazu poniesionych kosztów eksploatacyjnych mieszkania k. 447, 450, 462-463, umowy najmu k. 469-475, oświadczenia stron złożone w toku postępowania k. 72-73, 175-176, 495, zeznania podatkowe k. 476-486, księga wieczysta k.57-58)

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie nie było w zasadzie między uczestnikami spornych okoliczności poza kwestią rozłożenia na raty ostatecznej spłaty udziałów w nieruchomości na rzecz wnioskodawczyń przez uczestniczkę. W sposób zgodny bowiem przeprowadzono podział jedyne go składnika majątku i zakończono postępowanie na wyraźny wniosek wszystkich uczestników postępowania. Na rozprawie w dniu 19 maja 2016 roku strony potwierdziły, że podtrzymują swój wniosek w przedmiocie działu spadku, który ograniczają do jednego składnika wchodzącego w skład masy spadkowej po Z. B. tj. nieruchomości przy Placu (...) w L.. Każdy uczestnik postępowania ostatecznie wyraził zgodę na kwotę 101.000,00 zł tj. wartość nieruchomości oszacowanej opinią biegłego M. S.. Tym samym udział każdej z wnioskodawczyń w nieruchomości wyniósł 16.833,33 zł stanowiący odpowiednik 1/3 udziału orzeczonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 8 listopada 2000 roku w sprawie I Ns 421/00 i 1/6 udziału w prawie własności nieruchomości. Strony nie kwestionowały opinii sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu szacowania (...). Zdaniem Sądu przedstawione opracowanie cechowało się rzetelnością i wiarygodnością przedstawionych tam wyników oraz było podparte wiedzą specjalistyczną w zakresie szacowania nieruchomości. Biegły sporządził opinię po dokonaniu wyceny mieszkania przy zastosowaniu podejścia porównawczego tj. metody porównywania parami. Dla potrzeb opracowania opinii biegły określił rynek nieruchomości lokalowych będących przedmiotem prawa własności. Opinia uwzględnia wszystkie kryteria rzutujące na prawidłowe określenie wartości mieszkania. Uwzględniła lokalizację nieruchomości i jej stan techniczny.

Wszyscy uczestnicy ostatecznie zawnie skowali o podział majątku wspólnego byłych małżonków Z. B. i J. B. (1) z ustaleniem, że udziały w ich majątku wspólnym są równe i każdy z nich wynosi po 50.500 zł. Tym samym strony wniosły o ustalenie, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków wchodzi jedynie jeden składnik majątku w postaci nieruchomości położonej przy Palcu K. 11/2 w L.. Wnioskodawczyni podtrzymały również oświadczenie o cofnięciu wniosku w przedmiocie przeprowadzenia działu spadku i podziału majątku wspólnego co do nieruchomości tj. wyposażenia mieszkania.

Zgłoszone przez poszczególnych spadkobierców żądania zostały zaakceptowane przez pozostałych z nich, za wyjątkiem możliwości rozłożenia spłaty udziałów na raty i uwzględnienia nakładów B. B. (1) na poczet oszacowanych w.w. sposób udziałów wnioskodawczyń.

Dokonując oceny prawnej żądania Wnioskodawcy należy wskazać, iż spadkobiercy nabywają spadek w chwili jego otwarcia i z tą chwilą powstaje pomiędzy nimi wspólność majątku spadkowego. Wspólność ta powstaje ex lege i dotyczy majątku spadkowego traktowanego jako całość, a spadkobierca ma udział w spadku, a nie w poszczególnych składnikach spadku. Stąd też wspólność ta nie może być bezpośrednio utożsamiana ze współwłasnością w częściach ułamkowych lub ze współwłasnością łączną (vide: M. Pazdan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, s. 1081). Wspólnością majątku spadkowego objęte są wszelkie prawa tworzące spadek, bez względu na ich istotę i charakter, w tym też i prawa podzielne. Zniesienie zaś takiej wspólności odbywa się poprzez dział spadku. Art. 1035 kc stanowi, że do wspólności majątku spadkowego oraz do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, z zachowaniem postanowień art. 1036-1046 kc. Tym samym stosunki pomiędzy spadkobiercami do chwili zniesienia wspólności majątku spadkowego regulują przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, przy uwzględnieniu szczególnego charakteru tej wspólności, mającej swoje źródło w następstwie prawnym po osobie zmarłej. Ponadto zgodnie z regulacją art. 688 kpc do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności (w szczególności art. 618 § 2 i 3 k.p.c.). Nie ulega wątpliwości, że współwłasność w częściach ułamkowych może być zasadniczo w każdym czasie zniesiona, gdyż ma ona charakter przejściowy. W praktyce zaś następuje wielu trudności w toku wykonywania zarządu, współposiadania, jak i korzystania z rzeczy wspólnej. Właściwie więc zniesienie współwłasności jest zabiegiem pożądanym, a niekiedy koniecznym. Zniesienie współwłasności oznacza przy tym generalnie likwidację stosunku współwłasności, zaś żaden ze współwłaścicieli nie może skutecznie się temu sprzeciwiać. Wskazane w kodeksie cywilnym uszeregowanie sposobów zniesienia współwłasności świadczy o wyraźnej preferencji ustawodawcy. Bez wątpienia traktuje on jako pierwszorzędny sposób podział rzeczy wspólnej (w przedmiotowej sprawie niemożliwy). W dalszej kolejności aprobuje przyznanie rzeczy jednemu ze współwłaścicieli. Ostatecznością jest zaś sprzedaż rzeczy wspólnej (vide: art. 211-212 kc). Art. 622 § 1 kpc stanowi, że w toku postępowania o zniesienie współwłasności sąd powinien nakłaniać współwłaścicieli do zgodnego przeprowadzenia podziału, wskazując im sposoby mogące do tego doprowadzić. Zgodnie z poglądem doktryny i orzecznictwa sąd jest zobowiązany do zniesienia współwłasności, choćby nie dało się zastosować sposobu wskazanego przez wnioskodawcę. Nie można również poddać się presji sporu między uczestnikami postępowania co do sposobu zniesienia współwłasności. Sąd jest jednocześnie zobowiązany nakłaniać współwłaścicieli, by dokonali zgodnego wskazania sposobu zniesienia współwłasności. Podstawy prawnej działu spadku poszukiwać więc należy w art. 210 kc stanowiącym, że każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności. Zgodnie z treścią art. 211 kc każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości. Jak stanowi zaś art. 212 kc jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne. Rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

W przedmiotowej sprawie, jak wskazano już powyżej – strony na rozprawie w dniu 19 maja 2016 roku złożyły zgodne oświadczenia tak co do składu i wartości majątku wspólnego byłych małżonków, masy spadkowej spadkodawczyni, jak i udziałów które miałyby przypadać im przy podziale i ich wartości. Wnioskodawczyni i uczestniczka wyraziły zgodną wolę zakończenia postępowania tj. przyznania na wyłączną własność spornego lokalu mieszkalnego uczestniczce B. B. (1) z obowiązkiem spłaty udziałów w wymiarze po 16.833,33 zł na rzecz każdej z wnioskodawczyń. W ocenie Sądu tak podjęta decyzja znajdowała swoje uzasadnienie w ustalonym w sprawie stanie faktycznym, biorąc pod uwagę sposób korzystania z tej nieruchomości przez uczestniczkę po śmierci J. B. (1). Sąd uznał dopuszczalność dokonanego działu w świetle zasad współżycia społecznego oraz prawidłowej gospodarki nieruchomościami, zwłaszcza że żadna ze stron nie rościła sobie dalej idących pretensji, przekraczających dokonane zgodne ustalenia i w związku z powyższym orzekł jak w pkt 1-6 sentencji postanowienia. Ustawodawca w art. 684 kpc wskazał, że skład i wartość spadku ulegającego podziałowi ustala sąd. Ostatecznie uczestnicy nie kwestionowali wartości spadku. Ponadto przedmiotem kontrowersji nie był także skład spadku.

Sąd nie przychylił się do wniosku uczestniczki w zakresie uwzględnienia nakładów uczestniczki na poczet masy spadkowej podlegającej podziałowi nadto Sąd nie przychylił się do wniosku uczestniczki w przedmiocie rozłożenia spłaty udziałów wnioskodawczyń na okres 10 lat. W ocenie Sądu brak jest podstaw aby uwzględnić w masie spadkowej podlegającej podziałowi poniesione przez B. B. (1) jakiegokolwiek nakłady, albowiem B. B. (1) jest współwłaścicielką mieszkania dopiero od 21 maja 2011 roku tj. od dnia śmierci J. B. (1). Od tego też dnia tylko ona korzysta z spornej nieruchomości i na wyłączność nim dysponuje czerpiąc z niego tak pożytki jak i ponosząc ciężary (w dużej mierze pokrywane przez kolejne osoby najmujące mieszkanie). Wnioskodawczynie nie miały żadnego dostępu do spornego lokalu co najmniej od śmierci ich ojca. Nie czerpały żadnych pożytków z tytułu najmu tego mieszkania i nie ponosiły ciężarów jego utrzymania. Uczestniczka nie konsultowała z nimi żadnych czynności związanych z rozporządzaniem mieszkaniem. Sąd ponownie rozpoznając niniejszą sprawę zobowiązał uczestniczkę do przedłożenia wykazu ponoszonych kosztów utrzymania mieszkania tudzież czerpania z niego pożytków w postaci najmu w okresie spornym tj. co najmniej do sierpnia 2011 roku. Uczestniczka jedynie częściowo sprostала temu zobowiązaniu, przedkładając jedynie dwie umowy najmu zawarte z osobami trzecimi w okresie spornym. Uczestniczka nie przedłożyła żadnych rachunków jakie uiściła na rzecz dostawców mediów. Sąd jednocześnie zwrócił się do szeregu podmiotów, dostawców mediów o udzielenie informacji jakie opłaty były wnoszone w okresie spornym przez uczestniczkę. Na podstawie pozyskanych w ten sposób informacji można było wywieść, że koszt utrzymania spornego mieszkania w rozrachunku miesięcznym nie przekraczał 200-300 zł, co przy otrzymywaniu pożytków z czynszu najmu w kwocie 250-350 zł (350 zł – oświadczenie uczestniczki złożone do protokołu na rozprawie w dniu 1 października 2014 roku) oznacza pełne pokrycie ciężarów utrzymania mieszkania w pozyskanych przez nie pożytkach. Uczestniczka B. B. (1) nie wykazała zatem poniesionych nakładów na mieszkania nawet w najmniejszym zakresie tj. takich jakie wykraczałyby ponad poniesione ciężary. Ponadto jej sytuacja finansowa i rodzinna nie przedstawia się tak źle aby miała podstawy skutkować rozłożeniem spłaty udziałów wnioskodawczyń na okres 10-letni. Sąd nie mógł pominąć okoliczności, która została ujawniona dopiero w toku postępowania sądowego, a mianowicie faktu posiadania przez uczestniczkę 3 nieruchomości tj. posiadania udziałów w prawie ich własności. Uczestniczka prowadzi samodzielnie gospodarstwo domowe, nie posiadając nikogo na utrzymaniu. B. B. (1) posiada stały dochód przekraczający 1600 zł w rozrachunku miesięcznym. Ponadto na ostatniej rozprawie (działając poprzez pełnomocnika) wyraziła chęć sprzedaży niektórych udziałów w nieruchomościach celem spłaty udziałów wnioskodawczyń. Pełnomocnik uczestniczki wskazał, iż na taką sprzedaż udziałów wymagany jest czas, a ponadto nadmienił, że uczestniczka posiada już obecnie problemy z regulowaniem bieżących zobowiązań, co skutkuje prowadzeniem postępowania egzekucyjnego przeciwko niej przez Komornika Sądowego. Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd jedynie odroczył termin spłaty udziałów przysługujących wnioskodawczyniom na okres 2 miesięcy dając ten czas uczestniczce na sprzedaż niektórych z jej nieruchomości. Sąd ustalił, że uczestniczka o prowadzonym z jej udziałem postępowaniu w przedmiocie działu spadku wiedziała od samego początku tj. od 2013 roku i mogła poczynić przez ten czas odpowiednie oszczędności. Ponadto obecnie przeciwko uczestniczce prowadzone jest postępowanie egzekucyjne, które skutkuje tym, że co miesiąc z jej świadczenia emerytalnego potrącana jest stała kwota rzędu 400 zł, co oznacza, że nie daje obecnie B. B. (1) rękojmi spłaty udziałów wnioskodawczyń w najbliższym jakimkolwiek czasie, chyba że podejmie drastyczne kroki i zdecyduje się sprzedać jedną z trzech posiadanych przez siebie nieruchomości bądź udziałów w nich.

W zakresie kosztów postępowania poniesionych bezpośrednio przez Strony (1000 zł opłaty od wniosku) jak i wydatków poniesionych przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Łęborku (koszty związane z wydaniem opinii biegłego - 1771,76 zł) uwzględniono regulację z art. 520 § 1 kpc (w powiązaniu z art. 83 ustęp 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), który stanowi, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, które wynoszą dla każdego z uczestników postępowania po 923,91 zł (tj. 333,33 zł tytułem 1/3 opłaty od wniosku i 590, 58 tytułem partykypacji po 1/3 w wydatkach) – pkt 7, 9 i 10 sentencji postanowienia. W zakresie kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika ustanowionego z urzędu dla uczestniczki B. B. (1) za I instancję x 2 i II instancję Sąd orzekł kierując się wartością przedmiotu sporu § 2 ustęp 1-3 w zw. § 6 pkt 6 w zw. z § 9pkt 3 w zw. z § 13 ustęp 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461 z zm.) – pkt 8 sentencji postanowienia.